

Слично као у Хашком трибуналу, тако и у Тужилаштву и Суду БиХ, свих ових година мало ко је одговарао за злочине над српским цивилима и заробљеницима током рата у БиХ од 1992. до 1995 године. Ова констатација заснива се на простом увиду у број и садржај казни починиоцима ратних злочина које су поменути два суда изрекла до сада. У Хашком суду изречено је укупно 41,5 година за ратне злочине над Србима, док је за злочине над претежно Бошњацима и мањим делом над Хрватима изречено 902 године године затвора припадницима цивилне, војне и полицијске власти РС, при чему се доживотна казна рачуна као 50 година затвора. Слично је и са правоснажним пресудама изреченим у Суду БиХ: 1226 година затвора изречено је за ратне злочине претежно над Бошњацима и делом Хрватима, док је свега 109 година затвора изречено починиоцима злочина над Србима.

Некажњени злочини у Подрињу

Истина, казне које су изречене у Суду БиХ за злочине над Бошњацима, опет баш као у Хашком трибуналу, у највећем делу односе се на злочине у јулу 1995. године у Сребреници. При томе и Тужилаштво које је подизало оптужнице у том предмету, као и Суд који је доносио пресуде, углавном су се позивали на праксу Хашког трибунала. С друге стране, то тужилаштво се веома мало и веома споро служило праксом тог суда када је реч о злочинима над Србима у логорима на подручју Коњица. Односно, никако се није служило хашком праксом ни у оних неколико случајева злочина над Србима у БиХ који су утврђени у Хашком трибуналу, у ослобађајућој пресуди Насеру Орићу и осуђујућој пресуди Расиму Делићу.

Цео један тим Одељења Тужилаштва БиХ за ратне злочине формиран је да би се бавио само истрагама злочина на ширем подручју Сребренице, мада никада није било назначено да се тај тим бави само истрагама злочина над Бошњацима у Сребреници у јулу 1995. године. То, међутим, произилази из поменуте праксе, јер до данас нити једна једина оптужница није подигута због злочина почињених над Србима на подручју Братунца и Сребренице током целог рата, упркос бројним пријавама које је МУП

Републике Српске о томе поднео Тужилаштву БиХ.

Истина, подигнута је једна оптужница која се односи на злочине над Србима које су починили припадници Армије РБиХ чија је централна команда била у Сребреници. Реч је о оптужници за злостављање у логору „Штала“ у Церској 1992. године. Али, и то је посебна прича. Оптужница је подигнута против Фериде Хоџића, за којег је утврђено током поступка да је био шеф локалне Територијалне одбране РБиХ, те против Веиза Бијелића, који је био шеф страже у поменутом логору. Међутим, Бијелић је убрзо са тужиоцима склопио споразум о признању кривице према коме је добио 5 година затвора казне за злостављање у логору и силовање једне заробљене Српкиње, која је услед тога изгубила дете у трудноћи. Истовремено, Хоџић је у одвојеном поступку ослобођен сваке одговорности, јер судије нису биле уверене да је имао и де факто контролу над логором, мада је током поступка било доста сведока из редова Армије РБиХ који су тврдили да је Хоџић командовао на подручју Церске, у време када су злочини почињени. Посебно је интересантно да се Бијелић није појавио као сведок на суђењу Хоџићу, иако је тврдио да му је Хоџић био надређени. Остало је, дакле, непознато зашто тужиоци, приликом склапања споразума са Бијелићем, нису инсистирали да Бијелић о томе сведочи на суђењу Хоџићу, а утолико је чудније што ни судијама, које су споразум о кривици прихватиле - то нимало није сметало. Зато није тешко закључити да ни тужиоцима није би било превише стало да покушају да изграде пирамиду одговорности у односу за злочине у логору „Штала“, иако су за то имали солидне шансе. Овде, такође, треба подсетити да су припадници Територијалне одбране Армије РБиХ из Церске и Каменице одговорни и за свирепо убиство дванаестогодишњег Слободана Стојановића, који се, након што је протеран са осталим Србима, вратио по свог пса, али му се затим изгубио сваки траг, да би његови посмртни остаци били пронађени тек касније. Обдуцент Зоран Станковић, патолог са београдске ВМА, констатовао је у свом извештају да је дечак свирепо мучен, неки од осумњичених за тај злочин налазе се у иностранству, а за злочин до данас нико није оптужен.

Дискриминација српских жртава у Тужилаштву и Суду БиХ

Пише: Слободан Дурмановић
уторак, 26 фебруар 2013 22:56

Дискриминација српских жртава у Тужилаштву и Суду БиХ

Пише: Слободан Дурмановић
уторак, 26 фебруар 2013 22:56

